

צפון פחצות הלילה, וכרוז יוצא, והקדוש ברוך הוא בא לגן עדן להשתעשע ברוחות הצדיקים, אז מתכוננים (מתעוררים) כל בני המלכה וכל בני ההיכל לשבח את המלך הקדוש. ואז כל אותם פקדונות של הרוחות שנמסרו בידה, את כלם משיב לבעליהם. ורב בני העולם מתעוררים באותה שעה, והרי פקדון של כלם משיב אליהם.

אותם שבני ההיכל העליון עומדים בעמדם מתעוררים, משתדלים בתשבחות התורה, ומשתתפים בכנסת ישראל עד שמאיר היום. כשמגיע הבקר, היא וכל בני ההיכל (המלך), כלם באים למלך הקדוש, והם נקראים בני המלך והמלכה, והרי פרשה.

כשמגיע הבקר צריך לנקות עצמו בכל ולחגור כלי מלחמתו להשתדל עם המלך הקדוש, שהרי בלילה השתדל במלכה. כעת בא עם המלכה לזוג אותה עם המלך.

בא לבית הפנסת, מטהר עצמו בקרבנות, משבח בתשבחות דוד המלך, אוזז תפלין בראשו (בידו ובראשו) וציצית בכנפיו, אומר "תהלה לדוד". והרי פרשה, מתפלל תפלה לפני רבונו, בתפלה צריך לעמד, כמו (בזוהר) מלאכים העליונים, להתחבר עמם, שהם נקראים העומדים, כמו שנאמר (זכריה א) ונתתי לך מהלכים בין העמדים, ולכונן רצונו לפני רבונו, ויתבע בקשתו.

בא וראה, בשעה שאדם קם פחצות הלילה ממטתו להשתדל בתורה, הפרוז קורא עליו ואומר: (תהלים קלד) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' העמדים בבית ה'

הוא אתי לגנתא דעדן לאשתעשעא ברוחיהון דצדיקתא, כדין מתכווני (נ"א מתערי) כל בני מטרוניתא, וכל בני היכלא, לשבחא ליה למלכא קדישא. וכדין כל אינון פקדונין דרוחין דאתמסרן בידה, בלהו אתיב למאריהון. ורופא דבני עלמא מתערין בהיא שעתא, והא פקדוניה דכלהו אתיב לגבייהו.

אינון דבני היכלא עלאה קיימי בקיומיהו, מתערי משתדלי בתושבחתא דאורייתא, ומשתתפי בכנסת ישראל, עד דנהיר יממא. כד אתי צפרא, היא, וכל בני היכלא (דמלכא) בלהו אתיין לגבי מלכא קדישא, ואינון אקרוין בנין דמלכא ומטרוניתא. והא אוקמוה.

כד אתי צפרא, בעי לנקאה גרמיה בכלא, ולמיזן זייגיה, לאשתדלא עם מלכא קדישא, דהא בליליא אשתדל במטרוניתא. השתא אתיא עם מטרוניתא, לזוגא לה עם מלכא.

אתי לבי כנישתא, מדפי גרמיה בקרבנין, משבח בתושבחתיהו דדוד מלכא. אחיד תפלין ברישיה, (ס"א בדיה ובר"שיה) וציצית בגדיה, אומר תהלה לדוד. והא אוקמוה, צלי צלותא קמי מאריה, בצלותא בעי למיקם, כגוונא (ס"א כוונא) דמלאכי עלאי, לאתחברא בהדייהו, דאינון אקרוין העומדים, כמה דאת אמר, (זכריה א) ונתתי לך מהלכים בין העומדים. ולכוונא רעותיה קמי מאריה, ויתבע בעותיה.

הא חזי, בשעתא דבר נש קאים בפלגות ליליא מערסיה, לאשתדלא באורייתא, פרוזא קארי עליה ואמר, (תהלים קלד) הנה ברכו